

БЪЛГРАДСКИЯТЪ СИНАКСАРЪ.

Въ тоя синаксаръ е помѣстена една доволно замѣчательна статия, която носи слѣдующето заглавие: «Въ тѣжде день (12. Януария) страсть святыхъ Маноуила, Георгіа, льва и еже с ни отъ безбожны Българъ избіенны въ царство Льва Арменъскаго.» Сществуващъ още нѣколко рѣкописни памѣтника, въ които е помѣстена тая статия, но тие сж много по нови отъ «Българскія Синаксаръ.» Въ «Троицсергиевската» лавра са намира рѣкописъ подъ № 15, който сждържа книгата на Ивана Лествичника и въ който сж прибавени още нѣколко статии (отъ XVI в.), мѣжду които е помѣстено и гореказанното сказаніе. Това сказаніе носи слѣдующето заглавие: «Въ недѣлю 7 поста написаніе ѿ избіенныхъ в' българѣхъ христіанъ, въ святыхъ посты за мѣс' неяденіе. Мѣ (глава). Захваща са: „Братіе и ѿтци, всеи заповѣди хошж вамъ отъ сказанія нѣкоего повѣдати.“ Тоя разсказъ е преведенъ отъ грѣцки. Въобще са мисли, че той привадлѣжи на Теодора Студита. Но между сказаніето на Теодора Студита и сказаніето въ Българскія синаксаръ сществува голѣмо различіе. Въ рѣкописътъ на Троицсергиевската лавра това сказаніе е темно, многорѣчиво и не сждържа въ себѣ си такива исторически факти, каквито сждържа, на примѣръ, сказаніето на „Българскія синаксаръ.“ Ние мислиме даже, че между тие сказанія не сществува нищо общо.

Въ царство Льва иже отъ Арменіа Крѣгомъ Българскимъ князь съ людьми многими, шѣдъ въ шѣринъ градъ Фрѣжскіи (въ другъ единъ списакъ